

Psalmul 39

Către mai marele cântăreților :

Către Iedutun – Un psalm al lui David
1 Ziceam : „ Voi veghea asupra căilor
mele, ca să nu păcătuesc cu limba ;
îmi voi pune frâu gurii,
cât va sta cel rău înaintea mea. ”

2 Am stat mut, în tăcere ;
am tăcut, măcar că eram nenorocit ;
și totuși durerea mea
nu era mai puțin mare.

3 Îmi ardea inima în mine, un foc lăuntric
mă mistuia ; și atunci mi-a venit cuvântul
pe limbă și am zis :

4 „Doamne, spune-mi
care este sfârșitul vieții mele,
care este măsura zilelor mele,
ca să știu cât de trecător sunt. ”

5 Iată că zilele mele
sunt cât un lat de mână,
și viața mea este ca o nimica înaintea Ta.

Da, orice om este doar o suflare,
oricât de bine s-ar ține. (Oprire)

6 Da, omul umblă ca o umbră,
se frământă degeaba,
strânge la comori, și nu știe cine le va lua.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12
	18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să
fie cu casa ta și cu tot ce este al
tău” !
I SAMUEL 25 : 6

7 Acum, Doamne, ce mai pot nădăjdui eu ?
În Tine îmi este nădejdea.

8 Izbăvește-mă de toate fărădelegile mele !
Nu mă face de ocara celui nebun !

9 Stau mut, nu deschid gura,
căci Tu lucrezi.

10 Abate-Ți loviturile de la mine !

Îmi iese sufletul sub loviturile mâinii Tale.

11 Tu pedepsești pe om și-l lovești pentru
fărădelegea lui :îi prăpădești, ca molia,
ce are el mai scump.

Da, orice om este doar o suflare. (Oprire)

12 Ascultă-mi rugăciunea, Doamne,
și pleacă-Ți urechea la strigătele mele !
Nu tăcea în fața lacrimilor mele !

Căci sunt un străin înaintea Ta,
un pribeag, ca toți părinții mei.

13 Abate-Ți privirea de la mine și lasă-mă
să răsflu,
până nu mă duc și să nu mai fiu!

Psalmul 40

Către mai marele cântăreților –
Un psalm al lui David

1 Îmi pusesem nădejdea în Domnul, și El
S-a plecat spre mine,
mi-a ascultat strigătele.

2 M-a scos din groapa pieirii, din fundul
mocirlei ; mi-a pus picioarele pe stâncă
și mi-a întărit pașii.

[Cont. în nr. viitor]

Foaia Creștinului

DE MEMORAT / JOI 2 APRILIE 2020

PSALMUL 51 : 13

„Atunci voi învăța
căile Tale pe cei ce

le calcă, și păcătoșii
se vor întoarce la Tine”.

- Editorial
- Noroi sau stele ?
- Cum pot fi mântuit ?
- Să citim Biblia împreună

Editorial. Ce să fac când este pandemie ?

Pentru poporul Evreu, Dumnezeu a promis că o pedeapsă a Lui pentru păcat
avea să fie *ciuma* (boala infecțioasă), lucru care s-a și întâmplat. Dar o astfel de boală
(provocată de un virus) are o foarte mare putere de contaminare, iar urmarea ei era /
este *molima* (epidemia).

În cartea Habacuc 3 : 5 scrie despre Dumnezeu că : „Înaintea Lui merge
ciuma, și *molima* calcă pe urmele Lui”. Dar aceasta nu era totul, deoarece omul care
se îmbolnăvea nu putea fi tratat și nici nu existau medicamente care ar fi putut fi
administrare așa încât sfârșitul era moartea.

În Apocalipsa 6 : 8, Dumnezeu i-a îngăduit omului de pe pământ să pătrundă
puțin în viața de *dincolo* : „M-am uitat și iată că s-a arătat un cal gălbui. *Cel*
ce stătea pe el se numea Moartea, și împreună cu el venea după el Locuința morților. Li
s-a dat putere peste a patra parte a pământului, ca să ucidă cu sabia, cu foamete, cu
molimă și cu fiarele pământului”.

Și în acest verset din Biblie se arată clar că moartea este doar sfârșitul vieții de
pe pământ, dar după ea urmează veșnicia.

Ori acesta este lucrul care ar trebui să ne intereseze cel mai mult. „Unde ajung
dincolo, dacă ar fi să mor acum ? În Cer sau în iad ?” Destinația personală eu mi-o
aleg / decid.

Solomon (care este foarte probabil că a văzut ce poate face o epidemie :
70.000 de morți în câteva ore, a se vedea 2 Samuel 24 : 15), a căutat să afle cum poate
scăpa un om cu viață, din momentul în care a început epidemia, când deja mor oameni,
iar el ar vrea să scape cu viață.

În cartea 2 Cronici 7 : 12 – 14 este notat răspunsul pe care Dumnezeu I l-a dat
împăratului Solomon : „Domnul S-a arătat lui Solomon noaptea și i-a zis :

„*Îți ascult rugăciunea și aleg locul acesta drept Casa unde va trebui să Mi se*
aducă jertfe.

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuare din pagina 1]

Când voi închide cerul și nu va fi ploaie, **când** voi porunci lăcustelor să mănânce țara,

când voi trimite **ciuma** în poporul Meu : **dacă** poporul Meu, peste care este chemat Numele Meu

1. se va smeri,
2. se va ruga și va căuta fața Mea, și
3. se va abate de la căile lui rele –
 1. îl voi asculta din ceruri,
 2. îi voi ierta păcatul și-i
 3. voi tămădui țara”.

Dumnezeu le-a cerut oamenilor de atunci să îndeplinească ei mai întâi cele trei condiții, dacă doreau să aibă parte de ajutorul Lui supranatural :

1. smerirea înaintea Lui Dumnezeu (atitudinea celui care Îl cere ajutorul, recunoscându-și neputința personală / știut fiind faptul că un om mândru nu cere ajutor, și nici nu concepe să se smerească),
2. rugăciunea (modalitatea prin care să comunice cu EL) și
3. încetarea practicării păcatului (deciziile luate și puse în practică pentru schimbarea vieții).

Într-o traducere mai nouă (Contemporary English Version) scrie :

„Dacă oamenii Mei se vor ruga cu umilință și se vor întoarce spre Mine și nu vor mai păcătui, atunci le voi răspunde din cer”.

Contează ce fac (rugăciunea) dar pentru Dumnezeu contează în special cine face rugăciunea precum și modul în care omul respectiv își trăiește viața.

În Proverbe 28 : 13 scrie foarte clar că : „Cine își ascunde fărădelegile nu propășește, dar cine le mărturisește și se lasă de ele capătă îndurare”.

În cartea 1 Împărați 21 : 27 – 29 avem un exemplu de smerire a unui împărat care după ce a auzit Cuvântul Lui Dumnezeu :

„ ... și-a rupt hainele, și-a pus un sac pe trup și a postit : se culca cu sacul acesta și mergea încet. Și cuvântul Domnului a vorbit lui Ilie, tișbitul, astfel : „Ai văzut cum s-a smerit Ahab înaintea Mea ? Pentru că s-a smerit înaintea Mea, nu voi aduce nenorocirea în timpul vieții lui ...”. În 2 Cronici 33 : 10 – 13 avem descrisă smerirea unui alt împărat : „Domnul a vorbit lui Manase și poporului său, dar ei n-au vrut să asculte. Atunci Domnul a trimis împotriva lor pe căpeteniile oștirii împăratului Asiriei, care au prins pe Manase și l-au pus în lanțuri. L-au legat cu lanțuri de aramă și l-au dus la Babilon. Când a fost la strâmtorare, s-a rugat Domnului Dumnezeului lui și s-a smerit adânc înaintea Dumnezeului părinților săi. I-a făcut rugăciuni ; și Domnul, lăsându-Se înduplecat, i-a ascultat cererile și l-a adus înapoi la Ierusalim în împărăția lui. Și Manase a cunoscut că Domnul este Dumnezeu”.

În pasajul următor este descrisă foarte succint domnia lui Amon (copilul lui Manase) care având un model greșit a avut și un comportament greșit, dar neavând întoarcerea spre Dumnezeu a avut parte de un cu totul alt sfârșit :

„Amon avea douăzeci și doi de ani când a ajuns împărat și a domnit doi ani la Ierusalim. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, cum făcuse tatăl său, Manase ...

Și nu s-a smerit înaintea Domnului, cum se smerise tatăl său, Manase, căci Amon s-a făcut din ce în ce mai vinovat. Slujitorii lui au uneltit împotriva lui și l-au omorât în casa lui”.

Smerirea, rugăciunea, pocăința / regretul, decizia de-a-L chema pe Isus în viața mea, ca Stăpân vor aduce binecuvântarea Lui Dumnezeu și în viața mea dar și peste România ! Doamne ajută !

BOLI EVITABILE

20. Noroi sau stele ?

„Doi oameni privesc printre aceleași gratii. Unul vede noroiul, iar celălalt vede stelele”. [Frederick Langbridge]

Acest citat a fost scris cu mult înainte ca noi să fi dat cu piciorușele în șipicile pătuțului nostru. Totuși semnificația medicală a acestui citat nu a fost înțeleasă de oamenii de știință până în ultimul deceniu. Cei doi oameni care privesc printre gratiile aceleiași pușcării reacționează în mod cu totul diferit față de factorii de încordare. Unul era înfrânt privind gratiile, iar celălalt deși rob aceluiași mediu înconjurător, era inspirat de gratii. Cel înfrânt era sub tensiune și își expunea astfel trupul la multe boli serioase, chiar fatale. Medicii recunosc acum marea însemnătate a încordării interioare în producerea și agravarea a o mulțime de boli. Este de datoria noastră să examinăm cu seriozitate subiectul.

Doi întemnițați au fost supuși aceluiași factori de încordare, dar numai unul a manifestat încordare interioară și s-a expus la boală. Analiza sângelui său ar fi destăinuit o componentă anormală a chimicalelor ca rezultat al emoțiilor sale de resentiment, mânie, ură, neliniște și frică, același soi de emoții trupești prezentate în capitolele precedente.

Trebuie să facem distincție între factorii de încordare interioară și cei de încordare exterioară.

Fiecare suntem supuși la foarte mulți factori de încordare în viața de toate zilele, dar aceasta nu înseamnă că trebuie să ne lăsăm învinși de acest stress interior cu urmări toxice și boli. Unul din cei doi, supus factorilor de încordare exterioară (gratiile pușcării) a fost realmente inspirat de stele, stele pe care poate nu le-a observat niciodată înainte.

Există mari diferențe în modul cum oamenii reacționează față de agenții de stress, ca de ex. un accident de automobil, pedepsirea unui copil, alegerea celui mai bun frigidier, alungarea câinelui vecinului din pătutul cu flori, sau deșteptarea la ora două din noapte din cauza unui câine.

Unii pacienți contractează crize de stomac care durează săptămâni și necesită multă îngrijire medicală.

Alții suferă de serioase migrene cu vomități care îi pune în incapacitate de lucru pentru mai multe zile. Câțiva chiar sucombă din cauza unor atacuri coronariene. În schimb alți indivizi supuși la factori identici de încordare, se adaptează așa de bine încât ei nu se îmbolnăvesc. Adesea avem un mic control asupra factorilor de încordare care ne bombardează zilnic și este de mare importanță să știm că trebuie să ne adaptăm corect acestora dacă vrem să ne salvăm trupurile și mințile de ravagiile stressului și bolile rezultante. [Va continua]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. (Romani 3 : 23)

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. (Romani 6:23)
„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

Unul dintre cele mai frumoase versete din Biblie a fost scris în Evanghelia după Ioan (cap. 3 : 16) : „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.